

Якість молока починається з... породи

Сергій ДУБРОВІН

Про те, як прорватися на європейський ринок з вітчизняною тваринницькою продукцією, обговорювали вчені-аграрії на засіданні «круглого столу» в Національній спілці журналістів

Леонід Вишневський, Михайло Бащенко, Юрій Карасик, Анатолій Даниленко

Під час засідання «круглого столу»

Для забезпечення національних потреб у вітчизняних племінних ресурсах науковці НААН спільно з фахівцями Міністерства аграрної політики та продовольства України розробили нову структуру управління селекційним процесом у тваринництві та проект спільного наказу Мінагрополітики України та НААН «Про реорганізацію племінної служби в Україні». На засіданні «круглого столу» фахівці підкреслили: щоб відповідати європейським вимогам, передусім потрібно починати з породи, системи годівлі та утримання. У цьому сенсі ми маємо потужну наукову базу, яка сприятиме подальшому розвитку тваринництва.

Віце-президент Національної академії аграрних наук України Михайло Бащенко переконаний, що необхідно якомога швидше створити вітчизняний селекційний центр племінного тваринництва, що важливо для забезпечення продовольчої безпеки.

Як підкреслив Герой України, почесний академік НААН, генеральний директор ТОВ «Агро-холдинг МС» Юрій Карасик, необхідно розробити й подати до Верховної Ради України, Міністерства аграрної політики та продовольства проекти закону «Про зміни до Закону України «Про племінну справу у тваринництві», «Програми селекції у тваринництві на період до 2025 року»

та нової бюджетної цільової програми «Збереження, генетичне вдосконалення і відтворення вітчизняних породних ресурсів на підприємствах агропромислового комплексу України» з чітким визначенням національних пріоритетів і державної підтримки основних складових племінної справи, розмежуванням функцій державних органів управління, громадських і професійних організацій та наукових установ.

Проблеми племінної справи у тваринництві необхідно розв'язувати на загальнодержавному рівні, тому що це насамперед є чинником продовольчої безпеки України.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Для коней і навіть для волів, ослів та мулів

У місті Лева відкрився єдиний в Україні Музей підків. Нагодою стала 230-та річниця від дня створення у Львові першої ветеринарної школи, яка давно здобула статус Університету ветеринарної медицини.

Колекцію підків як наочний матеріал для студентів збирали впродовж 1930–1940-х років професор-ортопед Казимир Щудловський та його батько-коваль. Згодом

учений подарував її ветеринарній академії. Зібрання постійно поповнювалося, і в 1970-х роках на кафедрі хірургії академії було створено Музей підків.

Нині в його експозиції 300 оригінальних підків, іще 200 – у фондах. Є великі для коней-вагозовів і легкі й навіть підкови для волів, ослів та мулів. Професор кафедри хірургії Антон Гамота найкращий знавець колекції. Він уже 40 років захоплює розповідає легендарні історії про підкови. Зокрема, про те, що технікою кування волів чудово володіли українські чумаки, коли їздили в Крим по сіль. Адже копита волів, вага яких сягала 800–700 кілограмів, не витримували навантаження та довгої дороги, тому потребували захисту й догляду. А підкований віл міг подолати й 150 кілометрів шляху. Не випадково в кожному селі було по дві кузні: при в'їзді і при виїзді з нього.

У колекції музею є багато підків для худоби, котра мала хворі копита. Тут демонструють безшумні підкови особливої конструкції для фаєтонів, котрі їздили містом. Щоб приглушити цокання по брукувці, на кінські копита «надягали» спеціальні підкови, в середину яких клали просмолений джгут.

Лариса МАРЧУК.